

[Lennart Larson.]

indtægterne, hvad der måtte være rimeligt, og hvad der ikke måtte være rimeligt, men jeg er meget betænkelig ved de store forhøjelser, der her er foreslået af ministeren, på grund af de omkostningsforøgelser, det vil give i vort samfund.

Gerda Tosti Nielsen: Den store takstforhøjelse, som er foreslået især af den almindelige brevporto, som alene udgør de 51 mill. kr., er begrundet med store lønstigninger siden april 1970. Postsektoren og telesektoren er i de seneste år gjort økonomisk uafhængige af hinanden, så de enkelte ekspeditioner og forretninger kan pålignes takster, der er i overensstemmelse med kostprisen inden for de to sektorer's respektive arbejdsområder.

Med den ønskede takstforhøjelse får man en merindtægt på 94 mill. kr. og et samlet nettooverskud på 174 mill. kr. Sammen med takstforhøjelsen i 1971 forventes derved samlede indtægter, der giver balance i postsektoren.

Vi kan anbefale, at der fortsat foregår denne økonomiske adskillelse af de to sektorer's budgetter, og vi kan medvirke til en positiv behandling af lovforslaget. Imidlertid vil vi da gerne i udvalget drøfte, om det er de rigtige områder, der får pålagt takstforhøjelserne, hvis vi skal følge konsekvensen af, at de enkelte postforretninger skal pålignes de respektive omkostninger, hvilket jeg er tilhænger af.

Mange mennesker, der stadig er glade for at skrive breve, og ikke mindst de ældre, der ikke er så vant til f. eks. at benytte telefonen, vil mærke forhøjelsen meget ubehageligt. Det kan heller ikke undgå at give større omkostninger for erhvervslivet, så der er både sociale og forretningsmæssige grunde til at se på fordelingen.

Som noget nyt falder søndagsbrevene bort. Det har været en hyggelig tradition, men den bruges efterhånden meget lidt, så det er rimeligt at gøre denne forandring, således at søndagsbreve ændres til ekspres-

udbringning. Jeg går ud fra, at udbringning af ekspresbreve så skal være generel og ikke belagt med de geografiske restriktioner, der har været knyttet til udbringningen af søndagsbreve.

På det radikale venstres vegne kan jeg tilsige lovforslaget velvillig behandling i udvalget.

Ruth Olsen: Principielt vil jeg mene, at et offentligt væsen, der i sin helhed giver overskud eller blot balancerer, ikke bør forhøje sine priser. Men efter hvad man erfarer i dagspressen, har ministeren åbenbart nu til hensigt at gøre alvor af tanken om at skille post- og telegrafvæsenet.

Ved forhandlingerne om en ændring af postloven i 1965 meddelte den daværende minister for offentlige arbejder, Kai Lindberg, at den kommission, der sad og arbejdede med disse problemer, var ved at være færdig og sandsynligvis ville anbefale en adskillelse af postvæsenet og telegrafvæsenet. Det er nu 7 år siden, men denne adskillelse skal åbenbart realiseres nu i den nærmeste fremtid ifølge disse forlydender i dagspressen. På den baggrund er det klart, at postvæsenet skal have sin økonomi rettet op, og de foreslåede takstforhøjelser synes stort set rimelige og ligger jo også på linje med taksterne i de øvrige nordiske lande. De skønnes at ville indbringe ca. 94 mill. kr., medens underskuddet skønnes at blive 100 mill. kr. i indeværende finansår. Ifølge disse tal kan jeg regne ud, at det ikke vil være længe, før loven skal ændres igen med nye takstforhøjelser som resultat, medmindre postvæsenet rationaliserer yderligere og forringer kundebetjeningen i samme grad, sådan som vi har set det med mange af de hidtidige rationaliseringer.

Derfor synes jeg, det nu er på tide, at vi får klaret problemerne omkring statens indirekte tilskud til uge- og dagspressen via postvæsenet. Det foreliggende lovforslag indeholder ikke forhøjelser af taksterne for bladbesørgelse, og det finder vi udmærket og rigtigt. Den billige udbringning af aviser